

noget her kun kan ændres, hvis man gennemgår proceduren for traktatændringer, men der er jo noget, der hedder en fleksibilitetsbestemmelse, som nu er udvidet til ikke kun at gælde det indre marked, men hele EU-forfatningen, som betyder, at man kan lave ændringer i forfatningen, uden at der f.eks. nødvendigvis behøver at være en folkeafstemning i Danmark.

Vi har også set passerelleklausulen, som betyder, at man kan gå fra enstemmighed til flertalsafgørelser på en lang række områder, uden at der nødvendigvis behøver at være national ratifikation.

Det er jo for os endnu et eksempel på, at der er masser af forfatning i det her, at der er masser af grundlov i det her, hvor EU-forfatningen gør de enkelte lande til delstater i en kommende forbundsstat.

Så vil udenrigsministeren overveje, om man måske under den videre behandling af lovforslaget kunne finde på at ændre ordet forfatningstraktat til begrebet en forfatning for EU? Er det noget, man bare kunne overveje for ligesom at skabe det reelle indtryk af, hvad det er, vi skal vedtage?

Kl. 14.00

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen det har vi jo overvejet. Det har vi jo overvejet, og derfor har vi jo af hensyn til den rette forståelse af, hvad det drejer sig om, valgt det ord, som i øvrigt var gåens i lang tid og har været det i lang tid, også under den foregående regering, ordet forfatningstraktat, fordi det er mest dækkende.

De andre ting, hr. Rune Lund kommer ind på, kunne vi jo også beslutte, uden at det stod i den forfatningstraktat, med andre beslutninger. Når man taler om mere militarisme osv., ja, så er det en forpligtelse til at komme hinanden til undsætning, hvis man bliver angrebet, men da er vi jo danskere, så vi vil ikke bidrage med militær støtte til andre, hvis det går gennem EU, for der har vi jo vores forbehold. Så den kan hr. Rune Lund ikke rigtig anvende i den danske debat.

Og at vi får mere af noget, jamen det er da det, vi ønsker. Vi ønsker da at få flere flertalsafgørelser, vi vil da gerne have flere flertalsafgørelser f.eks. på miljø, på dyrevelfærd, på sundhed og ikke være afhængige af, at den, der godt vil have lov til at forurene lidt mere end andre, kan stoppe fremskridtene i miljø. Så vi ønsker da mere af den slags.

Til gengæld ønsker vi på den anden side, som vi har skrevet i den nationale forståelse, som vil være optrykt i lovforslaget, at man i de partier, der står bag anbefalingen af et dansk ja, skal være enige om, hvordan man skal se på regler omkring det sociale område, arbejdsmarkedet og skatteområdet.

Det kan jo så blive i enstemmighed, for der kan vi appellere en sag til Det Europæiske Råd, der kræver enstemmighed. Og der er vi partier bag EU enige om, at her skal vi alle være enige om, hvordan der skal reageres på forslag af denne art.

Så jeg synes, at der med den aftale, der er lavet med Folketingets brede flertal, er lavet en ganske god politik, som både peger fremad og også viser, hvad det er, der skal være meget, meget gode grunde til at vi skulle gå ind for.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Jesper Langballe som medspørger.

Jesper Langballe (DF):

Udenrigsministeren svarede, at det var forsvarligt at kalde EU-forfatningen for en traktat på grund af måden, den bliver vedtaget på. Det synes jeg var et udtryk for en – undskyld, jeg siger det – mærkelig tom formalisme. Der er vel hundrede ting, der bliver vedtaget efter de procedurer, uden at de bliver til hverken forfatninger eller traktater.

Jeg vil spørge: Var det ikke mere rimeligt at se på indholdet, når man skal definere, om det er en traktat eller en forfatning? Er udenrigsministeren enig med mig i, at en traktat er en kontrakt mellem stater, mens en forfatning er en kontrakt mellem en stat og dens borgere, og at udtrykket en forfatningstraktat følgerig et sprogligt amfibium, som ens elementære sprogsans simpelt hen spytter ud, så snart man tager det i munden?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Fordi det hverken er varmt eller koldt, men lunken, ikke? Til gengæld er det præcist, for det er jo, hvad det drejer sig om, det er en traktat, som har forfatningsmæssige elementer i sig, og det er jo derfor, diskussionen er her, fordi der peges på forfatningselementer. Men det afgørende her er jo, at det er en aftale mellem suveræne stater, som også kan opsiges efter en traktatprocedure.

Se på indholdet, siger hr. Langballe. Jamen det er jo det, man skal, når man tager stilling til,